

Jeg hedder Jørgen Hansen og ledsages af Inge-Lise Bisted og Carsten Vindnæs

Vi udgør Femø Færgegruppe som er en permanent arbejdsgruppe under Femø Beboerforening

Tak for invitationen til jeres første møde – og i øvrigt tillykke med jeres valg til dette overordentligt vigtige udvalg.

Vi vil fortælle jer om vores problemer i juli og august, men vores ærinde handler om mere end Femø og Askø.

Det handler også om et principielt spørgsmål:

Hvem har ansvaret for, at Folketingets intentioner om levedygtige småøer faktisk bliver omsat til virkelighed?

Inge-Lise Bisted vil fortælle lidt om den konkrete virkelighed på Femø og Askø.

Siden 2022 hvor kommunen varslede ny færgestrategi med færre afgang, ændrede færgeruter, færre færger og besparelser på 5-10 mill. årligt på færgedriften for at spare op til en elfærge, er færgestrategien nu nærmest kuldsejlet. Præmissen for den vedtagne færgestrategi om anskaffelse af en elfærge er opgivet, men forringelserne af færgedriften fastholdes og fremskyndes pga. kommunens dårlige økonomi.

Aktuelt er planen, som er i høring, at vi skal have 2-færgedrift, hvilket betyder, at Askø og Femø nu bliver nedskåret med 43 % og skal deles om 1 færge med 4 daglige afgang til hver ø. Femø er en fjernø, hvor vi er vant til 2 timers drift i dagtimerne.

Siden højsæsonen i juli og august har vi allerede afprøvet 2-færgeprincippet pga. akut mandskabsmangel, og det har medført udsolgte afgang, urimelige ventetider, stress og kaos.

246 afgang har været aflyst.

En sygeplejerske, som pendler, har oplevet 64 aflysninger af sine bookinger – ofte med få timers varsel

En landmand på Femø med bopæl på Lolland har haft et direkte økonomisk tab på kr. 45.000 udover tabt arbejdstid.

Femø Kro har haft en del afbud, da kunderne ikke kunne komme til øen.

Femø Jazzfestival oplevede store logistiske problemer med at få udstyr og materiel til og fra øen. Talrige gæster kunne ikke komme pga. udsolgte afgang. Festivalen har opgjort sit økonomiske tab til ca. 100.000 kroner.

En pensionist har efter sygehusophold opgivet at tage til genoptræning.

En børnefamilie, som pendler til skole og børnehave, er tvunget til at tage færgen kl. 6.00 og kan først komme hjem kl. 17.15 med ankomst på Femø 18.10.

Kommunen planlægger, at den tredje færge skal beholdes og anvendes ved spidsbelastninger som høst og festivaler, men har ikke en konkret plan for, hvordan den tredje færge skal bemannes. Det personale, der i dag sejler færgen, afskediges som led i besparelsen. Vores erfaring fra juli og august tyder ikke på, at kommunen vil være i stand til at kunne skaffe det fornødne mandskab.

Når den faktiske trafik overstiger færgekapaciteten, bliver færgen en flaskehals for den aktivitet, som er med til at skabe liv og økonomi på øen. Selv om Femø er en levedygtig ø med mange aktiviteter og potentialer, vil det ikke blive attraktivt at bo, arbejde eller drive erhverv på Femø.

En nedskæring på 43 % uden en klar plan, hvordan man vil sikre transportbehovet er ikke en servicejustering, det er en kontrolleret afvikling.

Jørgen runder af....

Det, vi har hørt fra Inge-Lise, bringer os tilbage til det principielle spørgsmål:

Hvad sker der, når Folketingets intentioner møder den økonomiske virkelighed i kommunerne ?

Hvis Lolland Kommune får lov til at foretage en reduktion på:

43 procent færre daglige afgange

er det rimeligt at spørge om **den nuværende model faktisk indfrier de forventninger som Folketinget oprindeligt havde?**

I 2011 gennemførte Indenrigs- og Sundhedsministeriet en undersøgelse af den fremtidige organisering af færgedriften til de danske småøer.

Meget har ændret sig siden.

Sammenslutningen af Danske Småøer har bl.a. gentagende gange beskrevet hvorledes et stigende antal kommune begynder at presse deres småøer med længere sejltid, færre afgange og stigende priser.

Vi mener at det er tid til en ny undersøgelse af hvordan vi organiserer og finansierer færgedriften til de danske småøer, så den både er nationalt og lokalt økonomisk ansvarlig og samtidig understøtter levedygtige småøsamfund?

Færgen fylder naturligt meget hos øboerne – den er vores landevej – vores eneste landevej

Vi tilhører de svageste og mest følsomme samfund i Danmark og er afhængig af denne ene landvej

Vi beder jer som Folketingspolitikere om hjælp til at sikre at den landevej er bred nok til at dække øernes rejse ind i fremtiden – en fremtid hvor vi er i fællesskab med resten af landet og ikke står udenfor.

Tak for jeres interesse